

Že by pomalu naše úsilí neslo malilinkaté plůdky ovoce??????

Tak... tohle měl být článek, místo kterýho jste si nakonec mohli přečíst stesky pod názvem Propad. Měla jsem ho připravený a netušila, jak se nám změní situace.... Tak ale ... proč si nepřečíst, jak to bylo nedávno ☐

Nechce se mi tomu věřit, a taky tomu asi věřit nebudu, páč vím, že to potrhdílo dokáže otočit o ne 180, ne o 360, ale o 1000000000000000000000000000000° a ani nestačíme mrknout. (hááá hááá a to jsem nevěděla, jak blízko jsem pravdě, ale pšššt, už mlčím....) Nicméně včera hlásil páník a zubil se u toho, že byla Talinka mooc hodná. Jeho původní plán zněl, že půjdou do civilizace. Pak si to ale rozmyslel a šli spolu do polí. Rumíček na mě čekal doma. A my šli spolu na Filajku. Prošli jsme tou civilizací, on si počuchal co píšou a už jsme byli skorem v lesoparku. A nebyla by to městská procházka bez toho, že se někdo zachová jako no asi víte. Úplně nejdřív to byli rodiče malý holčičky, která venčila černýho voříška velikosti přerostlýho kokra. A protože byli buď v práci, či kde, venčila holčička sama. Nemám moc ráda venčení psů osamocenými dětmi, zvláště pak psů, kteří vyjíždí po ostatních a holčička zarytá patičkama do asfaltu volá: "Odchytit, prosím, odchytit. Náš pes nemá rád kluky a pere se!" Hmmm????! Podotýkám Rumíček byl u mě. Co by to nebohý dítě dělalo, kdybych já byla stejně nezodpovědná jako její rodiče a měla psa stejného ražení, jako byl ten jejich, a nechala ho navolno? A nechala to tak být? Jak by si s tím mohla chudák asi poradit? To rodičům jaksi uniká. Na dalšího exprta jsme nemuseli čekat dlouho. Už jsme byli fakt na kraji Filajky, když slyším za námi dost hroznej dusot, bleskurychle se otočím a ano, běží za námi ten poměrně větší zrzavej voříšek, kterýho jsem si monitorovala, protože mi k tomu dal důvod a kterýho jeho postarší majitelka poté pustila z vodítka. Vzhledem k tomu, že nebyl zjevně ovladatelný a netvářil se ani tak nějak přátelsky, řekla jsem mu důrazně, ať maže zpátky. Zatímco majitelka se zcela marně pokoušela o přivolání, a jak jinak, do kroku rozhodně nepřidala. Takže jsem já přidala na důrazu a voříšek mě teda na rozdíl od majitelky uposlechl a vydal se zpátky.

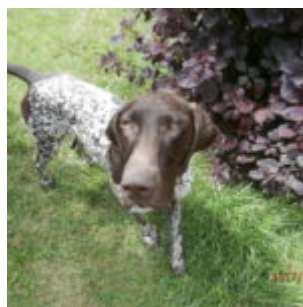
A pak už jsme si to s Rumíčkem užívali. Nejdřív jsem teda ale dostala od něj důtku. I s výstrahou. Protože!! No protože já hloupá nechala doma balonek!! Chápete to? Co to je za procházku, když s námi nejde balonek, úplně jsem mu to odpoledne celý zkazila ☐ . No nicméně o zábavu postaráno měl, to se bát nemusel. Trošku jsem mu v lesíku schovávala vodítka a.... pytlík naplněný kapesníkem (když už jsem nic jinýho neměla teda), aby toho hledání měl povícero a procvičil si hledání do stran podle povelů. Trošku jsme dělali hopiky přes překážky a taky šli skákat na trampolínu. A běhat do sadu /kterej nám pokáceli. Ale v

Že by pomalu naše úsilí neslo malilinkaté plůdky ovoce??????

rámci revitalizace, takže asi tam bude něco novýho/. Moc prima jsme si to spolu užili.

No a páník právě s docentkou Talířovou taky. Nejen, že byla tak jako obecně dobře ovladatelná, ale byla ovladatelná i ve vysoký trávě a to hlavně, když zvedla pár křepelk. To je u ní opravdu věc nevídaná a já doufám, že se nám tyhle záblesky budou trochu častěji opakovat, až si to slečinka zapíše na hadrdisk natrvalo. Zatím to ještě ale nehrozí. Jí opravdu hrozně trvá, než něco vezme pevně za svoje. Třebas zrovinka ty kočičky ☐ . Ty spolu právě měli taky možnost potrénovat, protože potkali jednu místní srdnatou kočenu, která má evidentní touhu se družít se psy. Ovšem se psy tak nějak civilizovanými. Ne s hovadem nukleárním flekatým, který hýká, houká a zmítá se na vodítku. To zcela přirozeně způsobí, že kočena zaleze pod auto. Poté je hýkající hovado schopno ulehnutí a v klidu pozorovati přírodopisný dokument s názvem "O odvaze koček domácích!" Neb kočena následně opět vyleze a že teda by to zkusila. No. Evidentně to k tomu ještě není, neb to zase spustí hýkání a zmítání. Každopádně já jsem této kočičí osobnosti neskonale vděčná, že má nejen tu odvahu, ale taky trpělivost, páč tam prý strávili asi dvacet minut. Páník byl z celého toho odpoledne velenadšen. A Flekatice taky.

Šly jsme ještě spolu na chvílilinku zlehýnka trénovat ven ty balkony a normální pohyb v civilizaci navolno a pak už jsme se doma jen flákali. No flákali. Oba psi měli ještě dost napilno, páč sice ve spánku, ale evidentně makali na pile, páč zařezávali do plnejch.

Že by pomalu naše úsilí neslo malilinkaté plůdky ovoce??????

a na závěr..... dopíšu jen dovětek..... Kdéeéže loňský sněhy sou! Relativně ovladatelná Talinka tu není a místo ní je..... trohl. Tak uvidíme, co bude dál.